

Kniha proroka Joela a laodicejská Cirkev adventistov siedmeho dňa – číslo štyridsaťtri

Jeff Pippenger

2026-02-09

Číslo štyridsaťtri

Symbolom osemdesiatich ľudských kňazov spojených s božským Veľkňazom je číslo „81“, kde v knihe Early Writings nachádzame Millerov sen. V Zjavení „81“ nachádzame, že keď je odstránená úplne posledná pečať, nastane v nebi ticho asi na pol hodiny. Habakuk 2,20 hovorí, že celá zem má mlčať, keď je Pán vo svojom svätom chráme.

A keď otvoril siedmu pečať, nastalo v nebi mlčanie asi na pol hodiny. Zjavenie 8:1.

Odstránenie siedmej pečate nastáva počas tridsiatich dní, lebo je to záverečná pečať. Dňa 31. decembra 2023 sa začal proces vzkriesenia Ezechiellových kostí. Kristus potom začal učiť štyridsať dní. Tento dátum označil koniec 1 260 dní od sklamania z 18. júla 2020 a Ján nám v Zjavení jedenástej kapitoly oznamuje, že máme merať chrám, ale nádvorie vynechať. Nádvorie sa končí na konci rozptýlenia, lebo Ján nás informuje, že 1 260 je daných pohanom, ktorí sú nádvorím. Pri meraní má byť táto história vynechaná.

Keď sa Miller prebudí a uvidí muža s metlou na prach, miestnosť je prázdna, a keď pozdvihne svoj hlas, Miller je stále na púšti. Od dejín vzkriesenia až tesne pred nedeľný zákon Kristus pozdvihuje chrám stoštyridsaťštyritisíc, tak ako to činil počas štyridsiatich šiestich rokov od roku 1798 až do roku 1844.

Keď začne učiť, koná vo svojom chráme, zvlášť počas tridsiatich dní. Anjeli potom mlčia tridsať minút, zatiaľ čo On vyučuje svojich kňazov z troch stoviek milleritických kazateľov, alebo svoje vojsko z Gedeonových tristo, alebo kým publikuje tristo tabuľky z roku 1843; a toto všetko koná počas tridsiatich dní od konca sviatku nekvasených chlebov až po posolstvo trúb. Zametá podlahu v Millerovej izbe, ale je to Jeho podlaha, takže Millerova izba je Jeho chrámom. Dokončuje dielo vymazania buď hriechov, alebo mien tých, ktorí boli povolaní ako kandidáti, aby patrili medzi sto štyridsaťštyri tisíc.

Posolstvo trúby, ktoré prichádza päť dní pred nanebovstúpením a desať dní pred súdom, je lakmusovou skúškou. To, čo sa deje počas tridsiatich minút, keď je v nebi ticho, alebo počas tridsiatich dní Kristovho vyučovania kňazov, už vytvorilo dve triedy, keď je pečať vtlačaná počas troch krokov trúby, nanebovstúpenia a súdu. Je to jednoduché vidieť.

Ak dospejete do bodu, keď máte zaznieť posolstvo trúby, a odmietnete toto posolstvo zaznieť — zlyhávate.

Tri kroky „trúbenie, nanebovstúpenie a súd“ predstavujú jeden medzník v troch krokoch, tak ako na začiatku dejín bol jeden medzník znázornený „smrťou, pochovaním a vzkriesením“.

Troj kroková skúška na konci je lakmusovou skúškou, ktorá o päť dní predchádza letničnemu nedeľnému zákonu.

Päť dní po vzkriesení prichádza koniec sviatku nekvasených chlebov a toto sväté zhromaždenie označuje prvú a základnú skúšku roku 2024. Budete jesť Chlieb z neba, alebo chlieb ľudského uvažovania? Táto skúška prišla v roku 2024 a bola predobrazená základnou vzburou Adama a Evy, Nimróda, Árona, Jeroboáma, Kóracha a jeho vzbúrencov, protestantov milleritskej histórie, alfa vzburou Johna Harveyho Kellogga, vzburou roku 1888 a, pravdaže, vzburou 11. septembra. Základná vzburá Kaina sprostredkúva otázku žiarlivosti voči svojmu bratovi naprieč celou líniou základných vzbúr.

Všetky príklady základnej vzbury sú vzburou proti Bohu, no niektoré, ako vzbúrenci z roku 1888 a Kórachovi vzbúrenci, zahŕňajú aj skutočnosť, že súčasťou skúšky je vyvolený posol. Odmietnutie Millerovho určenia, že je to Rím, kto napĺňa videnie v Danielovi 11,14, je odmietnutím tak posolstva, ako aj posla. Táto skúška je základná, pretože nielen otec Miller označil zbojníkov zo štrnásteho verša za Rím, ale aj Millerov syn.

Päť dní po vzkriesení 31. decembra 2023 prevzal Millerovu prípravnú učiteľskú službu Ten, ktorý prišiel po Jánovi. Počas tridsiatich dní malo byť uctievačom v chráme udeľované osobitné poučenie Kristom „tvárou v tvár“. Táto príprava mala pripraviť kňazstvo osemdesiatich, aby ohlasovalo výstražné posolstvo sviatku trúb.

Tých tridsať dní prípravy pozostáva zo základnej prvej skúšky na začiatku a z druhej chrámovej skúšky na konci. Druhá chrámová skúška je ukončená skôr, než zaznejú trúby, a tento detail je preto znázornený v Millerovom sne, keď Kristus hodil drahokamy do schránky. Až potom, čo to urobí, pozýva Millera, aby „prišiel a videl“. Od varovania trúby až po nanebovstúpenie k súdu je zástava vztýčená pred nedeľným zákonom. Všetky drahokamy sú už v chráme skôr, než je Miller povolaný, aby „prišiel a videl“, a keď sú dvaja svedkovia vyzdvihnutí v oblakoch, ich nepriatelia ich uzrú.

Ich predpoveď o útoku zo strany islamu, ktorá zlyhala v roku 2020, má byť po opravení zopakovaná, tak ako to bolo pri pravom Polnočnom volaní Snowa. Miller mal porozumenie, ktoré označil za Polnočné volanie, no Samuel Snow opravil Millerovo posolstvo Polnočného volania, a z tohto dôvodu sa Snowovo posolstvo Polnočného volania v milleritských dejinách nazýva „pravým“ posolstvom Polnočného volania. Posolstvo Polnočného volania je posolstvom, ktoré bolo opravené a touto opravou zmocnené.

„Sklamaní z Písem poznali, že sa nachádzajú v čase meškania a že musia trpezlivo čakať na naplnenie videnia. Tie isté dôkazy, ktoré ich viedli očakávať svojho Pána v roku 1843, ich viedli očakávať Ho v roku 1844.“ Early Writings, 247.

Tento jav sa vyskytol na konci obdobia rokov 1840 až 1844 a vyskytol sa aj na jeho začiatku. Josiah Litch predpovedal naplnenie týkajúce sa islamu v roku 1840. Svoje predpovedanie zaznamenal do verejných záznamov v roku 1838 a potom ho opravil desať dní pred 11. augustom 1840. Naplnenie opravenej predpovede udelilo moc posolstvu prvého anjela. Druhé posolstvo bolo

splnomocnené opraveným posolstvom Polnočného volania. Dvaja svedkovia z jednej dejinnej línie, ktorí sú svedkom alfa a svedkom omega. Spoločne označujú splnomocnenie posolstva založeného na oprave predchádzajúceho posolstva.

Alfa označuje proroctvo o islame a omega označuje proroctvo o zatvorených dverách. Riadok za riadkom, islam v roku 1840 a zatvorené dvere v roku 1844 označujú islam a zatvorené dvere ako posolstvo Polnočného volania. Na začiatku tohto posolstva je islam uvoľnený, tak ako pri Kristovom triumfálnom vjazde. V tom bode sa v podobenstve o desiatich pannách zatvárajú dvere, tak ako sa dvere zatvárajú pri súde nad domom Božím. Na záver posolstva islam znova udiera, keď sa dvere zatvárajú nad Spojenými štátmi.

Je dôležité vidieť, že línia vytvorená Levitikusom dvadsiatou treťou kapitolou označuje tri kroky Paschy na začiatku a tri kroky kňazov na konci. Kňazi sú pozdvihnutí ako obeť pri nedeľnom zákone, no pred touto udalosťou sú očistení. Keď sú pozdvihnutí, sú zástavou, a keď bol Kristus pozdvihnutý v troch krokoch na začiatku línie, pritiahol k sebe celý svet. Pozdvihnutie stoštyridsaťštyritisíc je koncom línie, ktorá sa začala pozdvihnutím Krista. Tak na začiatku, ako aj na konci je označený jeden medzník troch krokov.

Tri kroky na začiatku, po ktorých nasleduje päť dní, a tri kroky na konci, po ktorých nasleduje päť dní. Od toho bodu je príbeh o veľkom zástupe, lebo kňazstvo bolo ustanovené ako zástava sto štyridsaťštyritisíc. Sedem dní Stánkov je obdobím pre pohanov. Ak vynecháme čas pohanov, ktorý sa začína pri nedeľnom zákone, a vynecháme tri a pol dňa, ktoré sa skončili v roku 2023, máme chrám sto štyridsaťštyritisíc predstavený v rámci päťdesiatich dní letničného obdobia od 31. decembra 2023 až po čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon.

Pre panny päť dní od vzkriesenia, potom nasleduje tridsať dní pre kňazov. Nato päť dní trúbneho posolstva od panien, končiacich ich nanebovstúpením, keď sa dovŕši štyridsať dní, po ktorých nasleduje päť dní k súdu a potom päť dní k nedeľnému zákonu. Ako symbol panien číslo „5“ predstavuje kroky stoštyridsaťštyritisíc, ktorí sú pannami a ktorí sú zároveň aj kňazmi.

Počas tridsiatich dní vyučovania je odstránená posledná, siedma pečať, a práve v tom období Miller vidí, ako sa klenoty obnovujú. „Pod’ a vid’“ je symbol založený na prvých štyroch pečatiach, takže keď bola otvorená siedma pečať, Millerovi bolo povedané: „Pod’ a vid’“, no všetci anjeli v nebi iba mlčky prizierajú. Millerov sen označuje zapečatenie klenotov, ktorými je sto štyridsaťštyri tisíc, a zároveň označuje klenoty, ktorými je posolstvo Polnočného volania. Toto posolstvo odovzdáva pannám moc, ktorá uskutočňuje zapečatenie, a muž s kefou na prach označuje Toho, ktorý riadi tak poslov, ako aj posolstvo.

Rok 2024 predstavuje základnú skúšku a teraz, v roku 2026, prišla skúška chrámu. Teraz sa nachádzame v tridsaťdňovom období, v ktorom Kristus vyučuje, a nerozpoznať túto skutočnosť je osudné.

Rozpoznanie posolstva a posla bolo prvkom základnej skúšky, znázornenej tým, že Rím upevnil videnie, a je prvkom príbehu o Eliášovi a Achabovi.

A v tridsiatom ôsmom roku Asu, judského kráľa, začal Achab, syn Omriho, kraľovať nad Izraelom; a Achab, syn Omriho, kraľoval nad Izraelom v Samárii dvadsať dva rokov. A Achab, syn Omriho, páchal zlo v očiach Hospodina väčšími než všetci, ktorí boli pred ním. A stalo sa, akoby mu bolo maličkosťou chodiť v hriechoch Jeroboáma, syna Nebátovho, že si vzal za ženu Jezábel, dcéru Etbaala, kráľa Sidončanov, a išiel slúžiť Bálovi a klaňal sa mu. A postavil oltár Bálovi v dome Bálovom, ktorý vystaval v Samárii. Achab tiež spravil háj; a Achab robil viac, aby popudzoval Hospodina, Boha Izraelovho, k hnevu než všetci izraelskí králi, ktorí boli pred ním. Za jeho dní vystaval Chiel Bételčan Jericho; jeho základy položil za cenu Abiráma, svojho prvorodeného, a jeho brány postavil za cenu svojho najmladšieho syna Segúba, podľa slova Hospodinovho, ktoré prehovoril skrze Jozuu, syna Núnovho. A Eliáš Tišban, ktorý bol z obyvateľov Gileáda, povedal Achabovi: Akože žije Hospodin, Boh Izraelov, pred ktorého tvárou stojím, nebude po tieto roky ani rosy ani dažďa, iba na moje slovo. 1 Kráľov 16:29–17:1.

Číslo spojené s Achabom dopĺňajú kontext tohto úryvku. „Tridsaťosem“ predstavuje „povstanie“. Izrael dostal príkaz, aby „povstal“ a vošiel do Zaslúbenej krajiny v tridsiatom ôsmom roku.

„Teraz vstaňte,“ povedal som, „a prejdite cez potok Zered.“ A prešli sme cez potok Zered. A čas, za ktorý sme prišli od Kádeš-barnei, až kým sme neprešli cez potok Zered, bol tridsaťosem rokov, až kým celé pokolenie bojovníkov nevymizlo spomedzi tábora, ako im Hospodin prisahal. Deuteronomium 2:13, 14.

Ježiš uzdravil ochrnutého muža, ktorý mal tridsaťosem rokov, keď mu povedal: „Vstaň.“

A bol tam istý človek, ktorý bol chorý tridsaťosem rokov. Keď ho Ježiš videl ležať a vedel, že je už dlho v takom stave, povedal mu: Či chceš ozdraviť? Chorý mu odpovedal: Pane, nemám človeka, ktorý by ma, keď sa voda rozvíri, spustil do rybníka; ale kým ja prichádzam, iný zostupuje predomnou. Ježiš mu povedal: Vstaň, vezmi svoje lôžko a choď. A hneď ten človek ozdravel, vzal svoje lôžko a chodil. A v ten istý deň bola sobota. Ján 5:5–9.

Josiáš Litch vyslovil v roku 1838 predpoveď, ktorú v roku 1840 spresnil. Tridsiaty ôsmy rok, o ktorom sa Mojžiš zmieňuje v Deuteronomiu, bol zároveň štyridsiatym rokom. Dvojstupňový proces Josiáša Litcha zodpovedal dvojstupňovému oživeniu jeho menovca, kráľa Josiáša. Číslo 38 a 40 vo vzťahu jedno k druhému predstavujú povstanie, čo je to, čo sa stane dvom svedkom, keď budú vyzdvihnutí do oblakov.

Pri Litchovi bolo pozdvihnutie uskutočnené posolstvom islamu druhého beda. Pozdvihnutie, ktoré je vyznačené Kristovým nanebovstúpením, prichádza po trúbovom posolstve islamu. Tieto prvé dva kroky smerovníka — trúba, nanebovstúpenie a súd — boli predobrazené Litchom, ktorého dva kroky boli predobrazené dvojkrokovým prebudením a reformou kráľa Joziáša. V Deuteronomiu zaznel príkaz povstať a vojsť do Zaslúbenej krajiny a pozdvihnutie zástavy pri nedeľnom zákone je totožným zaslúbením.

Achab vládol dvadsať dva rokov; teda vládne počas obdobia, keď sa božstvo spája s ľudskosťou, čo je obdobie tridsiatich dní, ktoré predchádza trúbnemu posolstvu. Achab je Trump, ktorý sa vo veľmi blízkej budúcnosti ožení s Jezábelou. V období Trumpa má posolstvo o daždi iba Eliáš. Táto

skutočnosť je základná, lebo hnutie sto štyridsiatich štyroch tisíc je hnutím metodológie „riadok za riadkom“; a táto metodológia je založená na základnej pravde, že reformačné hnutie sto štyridsiatich štyroch tisíc bolo predobrazené každým reformačným hnutím posvätných dejín. V každom z týchto hnutí boli vodcovia súčasťou procesu skúšky. Zakaždým.

Achab je siedmym kráľom od Jeroboáma a opakovane sme ukázali, ako Achab predstavuje stav počas krízy nedeľného zákona. Ukázali sme, ako laodicejská cirkev adventistov siedmeho dňa v roku 1863 znovu vystavala Jericho, čo stálo Whiteovcov ich najstaršieho i najmladšieho syna, a tým predobrazne označilo Jericho pri nedeľnom zákone. Rok 1863 je predobrazom nedeľného zákona.

Tento úsek je plný symboliky, ktorá toto obdobie označuje ako pečatenie stoštyridsaťštyritisíc, a v tomto časovom období je odmietnuť Millerovo chápanie pravdy, ktorá bola umiestnená na Habakukovu tabuľu z roku 1843, základnou vzburou; to zahŕňa aj pohrdanie Božím vyvoleným poslom pod tou istou zámenkou ako vzbúrenci Koracha a vzbúrenci z roku 1888, ktorí tvrdili, že celé zhromaždenie je sväté.

Teraz sa nachádzame v skúške chrámu, keď sa otvárajú nebeské okná spolu s dispenzačnými dverami. Dispenzačné dvere označujú prechod kňazov z Laodicey ku kňazom Filadelfie. Označujú oddelenie falošných a pravých klenotov z Millerovho sna. Okná označujú kliatbu alebo požehnanie. Malachiáš tri zakladá túto skúšku na navrátení. Millerov sen zdôrazňuje obnovu kňazstva aj posolstva. Zjavenie devätnásť označuje vojsku Pánovo, ktoré je vzbudené, keď sa naplní predpoveď trúbového posolstva islamu.

Skúškou, ktorá predchádza lakmusovej skúške posolstva trúby, je druhá skúška, a tou je skúška chrámu. Millerov sen vytvára zdvojenie, ktoré je vždy spojené s druhou skúškou, lebo Millerov sen používa drahokamy ako posolstvá aj ako poslov. Skúška chrámu zahŕňa uplatnenie metodológie „riadok na riadok“ neskorého dažďa. Vyžaduje od kňazov, aby videli chrám v rozličných prorockých líniiach, aby tak zosúladiť posolstvá. Väčšia schránka muža s kefou na prach je chrámom stoštyridsiatichštyritisíc a Malachiášova sýpka je tým istým. Srdcom chrámového zariadenia je archa zmluvy, na ktorú cherubíni prikrývajúci ju neustále hľadajú, čím zdôrazňujú zameranie všetkých svätých bytostí. Svätí v tejto dejinnej línii potrebujú hľadiť na chrám a pozeráť do archy.

Chrámy sto štyridsiatich štyroch tisíc je predmetom 3. Mojžišovej dvadsiatej tretej kapitoly a predstavuje dejinnú líniu, ktorá sa naplnila v čase Krista tým, čo sestra Whiteová nazýva „obdobím Letníc“. Od vzkriesenia až po Letnice, alebo od 31. decembra 2023 až po nedeľný zákon, prorocká línia 3. Mojžišovej 23 predstavuje chrám sto štyridsiatich štyroch tisíc. Táto história sa začína medzníkom troch krokov, po ktorom nasleduje päť dní, a končí sa medzníkom troch krokov, po ktorom nasleduje päť dní. V strede dejín alfa a omega sa nachádza tridsať dní pečatenia kňazov. Celá táto línia sa začína sobotou siedmeho dňa a končí sobotou siedmeho roku. Na tejto úrovni je chrám sto štyridsiatich štyroch tisíc archou, ktorá prenesie 8 duší do zeme učinenej novou, a je tiež archou zmluvy, nad ktorou tienia dvaja anjeli, tak ako dve soboty zatienia chrám kňazstva sto štyridsiatich štyroch tisíc predstavený obdobím Letníc.

Levitikus dvadsaťtri pojednáva o kňazstve sto štyridsiatich štyroch tisíc počas záverečného prejavu obdobia Turíc, ktoré sa začalo pri Kristovom vzkriesení a pokračovalo až do päťdesiateho dňa, Dňa Turíc. Obdobie Turíc je ustanovené, keď sa prvých dvadsaťdva veršov Levitika dvadsaťtri zosúladi s poslednými dvadsiatimi dvoma veršami. Sen Williama Millera označuje, že drahokamy Božieho slova sú zároveň posolstvom i poslovia.

„Mala som vzácne príležitosti získať skúsenosť. Mala som skúsenosť v posolstvách prvého, druhého a tretieho anjela. Anjeli sú predstavení, ako letia prostredkom neba, ohlasujú svetu posolstvo výstrahy a majú priamy vzťah k ľuďom žijúcim v posledných dňoch dejín tejto zeme. Nikto nepočuje hlas týchto anjelov, lebo sú symbolom, ktorý predstavuje Boží ľud pracujúci v súlade s nebeským vesmírom. Muži a ženy, osvietení Duchom Božím a posvätení skrze pravdu, ohlasujú tieto tri posolstvá v ich poradí.“ Life Sketches, 429.

Anjeli sú symbolmi Božieho ľudu, ktorý hlása posolstvo znázornené anjelom.

„Čas je krátky. Posolstvá prvého, druhého a tretieho anjela sú posolstvá, ktoré majú byť ohlásené svetu. Hlas troch anjelov nepočujeme doslovne, ale títo anjeli v Zjavení predstavujú ľud, ktorý bude na zemi a bude ohlasovať tieto posolstvá.

„Ján videl ,iného anjela zostupovať z neba, majúceho veľkú moc; a celá zem bola osvietená jeho slávou.“ Zjavenie 18:1. Toto dielo je hlasom Božieho ľudu, ktorý svetu ohlasuje posolstvo výstrahy.“ The 1888 Materials, 926.

Anjeli predstavujú ľud, ktorý odovzdáva posolstvá znázornené anjelmi. William Miller je prorocky predstavený v mnohorakých uplatneniach. Jedným z týchto uplatnení je, že Miller je predstavený prvým i posledným časovým proroctvom, ktoré bol vedený zvestovať. Sedem časov, čiže 2 520 rokov, ktoré sa skončili v roku 1798, bolo Millerovým objavom alfa, a očistenie svätyne na konci 2 300 večerov a rán 22. októbra 1844 bolo Millerovým objavom omega. Dejiny milleritov sú predstavené v období od roku 1798 do roku 1844, a hoci to boli dejiny prvého a druhého anjela, nazývajú sa menom posla týchto dejín. Dejiny milleritov ukazujú, že Miller bol „hlasom“, ktorý zvestoval posolstvo prvého a druhého anjela, a prvý anjel ohlásil začiatok súdu 22. októbra 1844 a prišiel v čase konca v roku 1798, na záver „siedmich časov“ rozptýlenia kráľovstva Izraela. Miller je symbolom tak proroctva o 2 520 rokoch, ako aj proroctva o 2 300 rokoch.

Prvý medzník roku 1798 oznámil, že súd sa začne, keď sa 22. októbra 1844 skončí 2 300 rokov. Potom Pán otvoril svetlo soboty siedmeho dňa a Jeho zámerom bolo dokončiť dielo, a tak sa v roku 1856 pokúsil otvoriť ďalšie svetlo o siedmich časoch, no namiesto viery sa prejavila vzbura. Sedem časov je alfa milleritskej histórie a 2 300 je omega.

Sedem časov je znázornených sobotou siedmeho roka a 2 300 je znázornených sobotou siedmeho dňa. Dejiny milleritov sú znázornené rokmi 1798 a 1844; rok 1798 predstavuje sedem časov a rok 1844 predstavuje 2 300 rokov. Tieto dve soboty sú opornými bodmi dejín znázornených v dvadsiatej tretej kapitole Levitika. Tieto dve soboty predstavujú dve posolstvá, ktoré tvoria jedno posolstvo. Tieto dve posolstvá predstavujú milleritov, lebo ľudia, ktorí ohlasujú tieto posolstvá, predstavujú anjelov, ktorí symbolizujú posolstvo. V roku 1798 prišiel prvý anjel a v roku 1844 prišiel tretí anjel.

Dvadsať tretia kapitola Levitika obsahuje sedem sviatkov a sedem svätých zhromaždení, hoci nie každý sviatok je svätým zhromaždením a naopak. Všetky sviatky spadajú medzi prvé a posledné sväté zhromaždenie, ktorými sú na začiatku sobota siedmeho dňa a na konci sobota siedmeho roku. Dejiny sviatkov sú ohraničené týmito dvoma sobotami, ktoré predstavujú Williama Millera a milleritov.

Keď sa v Levitikovi dvadsiatej tretej kapitoly spoja prvých dvadsať dva veršov a posledných dvadsať dva veršov, určí sa letničné obdobie. Štruktúra, ktorá sa ustanoví spojením týchto riadkov, je absolútne božská. Letničné obdobie tejto štruktúry jasne znázorňuje tri kroky troch anjelov. Nesie podpis „Pravdy“. Nesie podpis Alfy a Omegy. Nesie podpis Palmoniho. Vede študenta až do samého srdca Najsvätejšieho miesta. Určuje chrám stoštyridsiatich štyroch tisícov. Siahla až po zem učinenu novou.

Táto pravda z Levitikus dvadsiatej tretej kapitoly sa teraz odpečatuje v súvislosti so skúškou chrámu, ktorá predchádza lakmusovej a tretej skúške. Tretí anjel prišiel v roku 1844, potom znovu 11. septembra a potom znovu v roku 2023. Keď tretí anjel prišiel v roku 1844, verní mali vierou nasledovať Krista do Najsvätejšieho miesta. Levitikus dvadsať tretia kapitola je cestou do Najsvätejšieho miesta a predstavuje prvok skúšky chrámu. Jánovi bolo povedané, aby zmeral chrám a aj tých, ktorí sa v ňom klaňajú.

Millerova schránka je chrám a drahokamy sú uctievači v ňom. Malachiášova zásobáreň je chrám a desiatky sú uctievači v ňom. Letničné obdobie, ako je znázornené v aplikácii „riadok na riadok“ z dvadsiatej tretej kapitoly Levitika, predstavuje chrám stoštyridsaťštyritisíc. Ešte priamejšie znázorňuje archu zmluvy, s cherubmi na prikrývadle, hľadiacimi na Desatoro, Áronovu palicu, ktorá vypučala, a zlatú nádobu s mannou.

Prikrývajúci cherubi sú anjeli a anjeli predstavujú posolstvo i posla. Posolstvom, ktoré je alfa-posolstvom Levitika dvadsiatej tretej kapitoly, je sobota siedmeho dňa, a omega-posolstvom je sobota siedmeho roka. Obe sú posolstvami a zároveň sú aj alfa a omega posolstvami Williama Millera a milleritov, pričom naplnenie „sedemnásobku“ v roku 1798 je symbolom soboty siedmeho roka a v roku 1844 Boh voviedol svoj ľud do Najsvätejšieho miesta, kde objavili sobotu siedmeho dňa. Tieto dve soboty sú prvým a posledným svätým zhromaždením v Levitiku dvadsiatej tretej kapitole a obdobie Letníc je umiestnené medzi nimi oboma, tak ako archa bola umiestnená medzi dvoma prikrývajúcimi cherubmi.

Chrámu má byť zmeraný, a to zahŕňa vynechanie nádvorja, ktoré je dané pohanom. Pri súde nedeľného zákona sa súd nad domom Božím končí a začína sa súd nad pohanmi. Časy pohanov sa skončili v roku 1798, na konci 1 260 rokov, a na konci troch a pol dňa (symbolu 1 260) mal Ján vynechať nádvorie.

A bola mi daná trstina podobná palici; a anjel stál a hovoril: Vstaň a odmeraj chrám Boží i oltár, i tých, ktorí sa v ňom klaňajú. Ale nádvorie, ktoré je mimo chrámu, vynechaj a neodmeriavaj ho, lebo je vydané pohanom; a sväté mesto budú šliapať nohami štyridsať dva mesiace. Zjavenie 11:1, 2.

Nádvorie sa malo vynechať, lebo bolo dané pohanom, ktorí ho pošliapávali tri a pol dňa, čiže štyridsať dva mesiacov.

A padnú ostrím meča a budú odvečení do zajatia medzi všetky národy; a Jeruzalem budú pošliapávať pohania, kým sa nenaplnia časy pohanov. Lukáš 21,24.

Časy pohanov sa naplnili v roku 1798, keď bola kniha Daniel odpečatená.

„V jeruzalemskom chráme oddeľoval nízky múr vonkajšie nádvorie od všetkých ostatných častí posvätnéj stavby. Na tomto múre boli v rôznych jazykoch nápisy, ktoré oznamovali, že za túto hranicu nemá dovolené prejsť nikto okrem Židov. Keby sa bol nejaký pohan opovážil vstúpiť do vnútorného priestoru, znesvätil by chrám a zaplatil by za to životom. Ježiš však, pôvodca chrámu a jeho služby, priťahoval pohanov k sebe putom ľudského súcitu, zatiaľ čo jeho božská milosť im prinášala spasenie, ktoré Židia odmietli.“ Túžba vekov, 194.

31. december 2023 ukončil tri a pol prorockého dňa od sklamania z 18. júla 2020. Týchto tri a pol roka označuje, že prorocké posolstvo malo byť potom odpečatené a že časy pohanov sa naplnili a prestali pri meraní chrámu a tých, ktorí sa v ňom klaňajú. Pri nedeľnom zákone, ktorý v období Letníc bol dňom Letníc, súd prechádza k pohanom. Keď pri meraní chrámu sto štyridsaťštyritisíc opúšťame časy pohanov, zistíme, že chrámom je obdobie od 31. decembra 2023 až po nedeľný zákon.

Svedectvo chrámu je, že je vybudovaný v dvoch krokoch; najprv základ, potom je chrám označený za dokončený, keď sa základný kameň, ktorý bol zavrhnutý, podivuhodne stane hlavou uhla. Základ bol položený, keď staroveký Izrael vyšiel z Babylonu v dejinách prvého nariadenia, a chrám bol dokončený v dejinách druhého nariadenia, ale pred tretím nariadením. Základná skúška nastala v roku 2024 a teraz sa nachádzame v skúške chrámu. Táto skúška chrámu sa končí pri tretej a rozhodujúcej skúške a skúška chrámu vyžaduje, aby Boží ľud zmeral chrám.

Chrámu v Levitikus dvadsaťtri sa dvíha od 31. decembra 2023 až po nedeľný zákon a v rámci tejto prorockej histórie sú znázornené tri skúšky, ktoré sa vždy vyskytujú, keď je proroctvo odpečatené. Posledná z týchto troch je lakmusová skúška, ktorú predstavovalo táborové zhromaždenie v Exetri. Na tomto zhromaždení ste sa buď zúčastnili stretnutí v stane, kde starší Snow dvakrát predložil svoje posolstvo pravého Polnočného volania, alebo ste sa zúčastnili emocionálnych a nevyvážených zhromaždení tam pri watertownskom stane. Keď sa zhromaždenia skončili, posolstvo pravého Polnočného volania sa šírilo ako prílivová vlna. Exeter bol lakmusovou skúškou a lakmusová skúška predstavuje zapečatenie.

Zhromaždenie v Exetri bolo predobrazené Kristovým triumfálnym vstupom do Jeruzalema a Lazár viedol osla, na ktorom Ježiš jazdil. Lazárova smrť bola sklamaním z 18. júla 2020, no zároveň bola aj Kristovým vrcholným zázrakom a „pečaťou“ Jeho božstva.

„Keby bol Kristus v izbe chorého, Lazár by nebol zomrel; lebo satan by nad ním nemal nijakú moc. Smrť by nemohla namieriť svoj šíp na Lazára v prítomnosti Darcu života. Preto Kristus zostal vzdialený. Dopustil, aby nepriateľ uplatnil svoju moc, aby ho potom zahnal späť ako porazeného nepriateľa. Dovolil, aby Lazár prešiel pod panstvo smrti; a trpiace sestry videli

svojho brata uloženého do hrobu. Kristus vedel, že keď budú hľadiť na mŕtvu tvár svojho brata, ich viera v ich Vykupiteľa bude podrobená ťažkej skúške. Vedel však, že práve pre zápas, ktorým teraz prechádzajú, zažiarí ich viera s oveľa väčšou mocou. Znášal každý záchvev bolesti, ktorý ony vytrpeli. Nemiloval ich o nič menej preto, že sa zdržal; vedel však, že pre ne, pre Lazára, pre seba i pre svojich učeníkov má byť vydobyté víťazstvo.“

„Pre vás,“ „aby ste verili.“ Pre všetkých, ktorí sa usilujú pocítiť vedúcu ruku Božiu, je chvíľa najväčšieho malomysel'nenia časom, keď je božská pomoc najbližšie. S vďačnosťou sa budú obzerať späť na najtemnejšiu časť svojej cesty. „Pán vie vyslobodzovať pobožných,“ 2 Peter 2:9. Z každého pokušenia a z každej skúšky ich vyvedie s pevnejšou vierou a bohatšou skúsenosťou.

„Tým, že Kristus odkladal svoj príchod k Lazárovi, sledoval zámer milosrdenstva voči tým, ktorí Ho neprijali. Zdržal sa, aby vzkriesením Lazára z mŕtvych dal svojmu tvrdohlavému, neveriacemu ľudu ďalší dôkaz, že On je skutočne ‚vzkriesenie i život‘. Len nerád sa vzdával všetkej nádeje pre tento ľud, pre úbohé, blúdiace ovce domu Izraela. Jeho srdce sa lámalo pre ich nekajúcnosť. Vo svojom milosrdenstve zamýšľal dať im ešte jeden dôkaz, že On je Obnoviteľ, Ten, ktorý jediný môže uviesť na svetlo život a nesmrteľnosť. Malo to byť dôkazom, ktorý kňazi nemohli prekrútiť. To bol dôvod Jeho odkladu pri ceste do Betánie. Tento vrcholný zázrak, vzkriesenie Lazára, mal spečatiť Božím pečatou Jeho dielo i Jeho nárok na božstvo.“ Túžba vekov, 528, 529.

Slávnostný vjazd sa začal odviazaním oslice, na ktorej mal Kristus jazdiť.

A keď sa priblížili k Jeruzalemu a prišli do Betfage k Olivovému vrchu, vtedy Ježiš poslal dvoch učeníkov a povedal im: Choďte do dediny, ktorá je pred vami, a hneď nájdete priviazanú oslicu a s ňou osliatko; odviažte ich a priveďte mi ich. A keby vám niekto niečo povedal, odpoviete: Pán ich potrebuje; a hneď ich pošle. Toto všetko sa stalo, aby sa naplnilo, čo bolo povedané skrze proroka: Povedzte dcére Sionskej: Hľa, tvoj Kráľ prichádza k tebe, tichý, sediaci na oslici a na osliatku, mláďati oslice. Učeníci odišli a urobili, ako im Ježiš prikázal. Matúš 21:1–6.

Posolstvo Polnočného volania sa spojilo s posolstvom druhého anjela, ktoré prišlo pri prvom sklamaní. V Kristovom čase týmto sklamaním bola smrť Lazára a pre milleritov to bola nenaplnená predpoveď roku 1843, ktorá nastala 19. apríla 1844. Obe tieto sklamania predstavujú 18. júl 2020.

V období Letníc, ktoré je znázornené v tretej knihe Mojžišovej, kapitole dvadsaťtri, je lakmusová skúška predstavená trojitým medzníkom sviatku trúb, Kristovho nanebovstúpenia a Dňa zmierenia. Tieto tri kroky predstavujú lakmusovú skúšku vo vzťahu k prvým dvom skúškam základu a chrámu. Tieto tri kroky prichádzajú päť dní pred letničným nedeľným zákonom a predstavujú vyzdvihnutie stoštyridsaťštyri tisíc ako zástavy. Ak prejdú lakmusovou skúškou, sú vyzdvihnutí; ak nie, sú vyfúknutí z okien Millerovho sna.

Tretím krokom zapečatovania je Deň zmierenia a predstavuje vyhladenie hriechu. Druhým krokom je pozdvihnutie Malachiášovej obeti Léviocov a prvým krokom je posolstvo trúb. Od

roku 1844 ľudstvo žije v dejinách trúbenia siedmej trúby. Vonkajším posolstvom siedmej trúby je posolstvo tretieho beda islamu a vnútorným posolstvom siedmej trúby je Kristovo dielo spájania Jeho božstva s ľudskosťou stoštyridsaťštyritisíc.

Budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

„V spisoch prorokov sú zobrazené výjavy, ktoré, hoci sú sivé vekom, predsa sa nám javia v sviežosti a moci nových zjavení. Vierou rozumieme, že tieto záznamy o Božom zaobchádzaní s jeho ľudom v minulých vekoch boli zachované, aby sme rozoznali ponaučenia, ktoré nás Boh chce naučiť prostredníctvom skúseností prítomných dní.

Keďže žijeme v období nemenej významnom, než bolo to bezprostredne pred druhým Kristovým príchodom, musíme si dávať zvlášť veľký pozor, aby sme sa vyhli chybám podobným tým, ktorých sa dopustili Židia žijúci v čase Kristovho prvého príchodu.

„Podobne ako židovskí vodcovia, ktorí postupne vytvorili formálny systém bohoslužby, v ktorom sa význam nepodstatných vecí veľmi zveličoval, aj niektorým mužom dnes hrozí nebezpečenstvo, že stratia zo zreteľa dôležité pravdy vzťahujúce sa na toto pokolenie a budú vyhľadávať veci nové, zvláštne a podmanivé.“

Je potrebné pestovať vznešené zásady. Tých, ktorí vyhľadáujú a presadzujú výstredné predstavy, treba najprv poučiť o tom, čo je pravda, skôr než sa pokúsia učiť iných. Ľudské teórie a domnienky sa nemajú vyhľadávať ako pravda.

„Je mnoho takých, ktorí sú zásadám verní ako oceľ, a týmto bude poskytnutá pomoc a budú požehnaní; lebo plačú medzi predsieňou a oltárom a hovoria: ‚Zmiluj sa nad svojím ľudom, ó, Hospodine, a nevydaj svoje dedičstvo na potupu.‘ Musíme nechať základné princípy posolstva tretieho anjela vystúpiť jasne a zreteľne. Veľké piliere našej viery unesú každú ťarchu, ktorá na ne môže byť položená.

„V tomto veku bludu, snenia a rojčenia sa potrebujeme naučiť prvé zásady učenia Kristovho. Usilujme sa, aby sme mohli povedať s apoštolom: ‚Nenasledovali sme dômyselne vymyslené bájkky, keď sme vám oznamovali moc a príchod nášho Pána Ježiša Krista.‘ Pán nás vyzýva, aby sme sa riadili vznešenými a ušľachtilými zásadami.“

„Pravda, prítomná pravda, je všetkým tým, čím ju predstavuje Božie slovo. Pán by chcel, aby sa jeho ľud chránil pred všetkými zbytočnosťami, pred všetkým, čo vedie k mysticismu. Tí, ktorí sú pokúšaní oddávať sa výstredným, vymysleným náukám, nech zaboria šachtu hlboko do lomov nebeskej pravdy a zaistia si poklad, ktorý pre prijímateľa znamená večný život. V Slove sú najvzácnejšie pravdy. Tie nájdú tí, ktorí skúmajú s opravdivou horlivosťou; lebo nebeskí anjeli budú viesť ich hľadanie.

„Pavol sa s odvolaním na tých, ktorí teraz žijú na zemi, vyjadril: ‚Príde čas, keď neznesú zdravé učenie, ale podľa vlastných žiadostí si nahromadia učiteľov, lebo ich svrbia uši; a odvrátia sluch od pravdy a obrátia sa k bájkam.‘“

„Aké významné, aké dušu burcujúce je poverenie, ktoré Pavol dal v čase, keď prorokoval o tých, ktorí neznesú zdravé učenie: ‚Preto ťa zaprisahávam pred Bohom a Pánom Ježišom

Kristom, ktorý bude súdiť živých i mŕtvych pri svojom zjavení a svojom kráľovstve: hlásaj slovo; naliehaj v pravý čas i nevhod; usvedčuj, karhaj, napomínaj so všetkou zhovievavosťou a učením.““

„Tí, ktorí žijú v spoločenstve s Bohom, chodia vo svetle Slnka spravodlivosti. Svojho Vykupiteľa nezneuctujú tým, že by kazili svoju cestu pred Bohom. Nebeské svetlo na nich žiari. Keď sa približujú k záveru dejín tejto zeme, ich poznanie Krista a prorociev, ktoré sa na neho vzťahujú, veľmi vzrastá. V Božích očiach majú nekonečnú hodnotu, lebo sú v jednote s jeho Synom. Božie slovo je pre nich nevýslovne krásne a pôvabné. Vidia jeho dôležitosť. Pravda sa im odhaľuje. Učenie o vtelení je zahalené jemnou žiarou. Vidia, že Písmo je kľúčom, ktorý odomyká všetky tajomstvá a rieši všetky ťažkosti. Tí, ktorí neboli ochotní prijať svetlo a chodiť vo svetle, nebudú schopní pochopiť tajomstvo pobožnosti; ale tí, ktorí neváhali vziať na seba kríž a nasledovať Ježiša, uvidia svetlo v Božom svetle.“ The Southern Watchman, 4. apríla 1905.